

Síntesi de la PONÈNCIA MARC D'ACCIÓ SINDICAL

Montserrat Nadal,
coordinador de Pissarra

El responsable de la Ponència Marc d'Acció sindical, Miquel Gelabert, començà la seva intervenció amb una anàlisi social i política de la realitat que vivim, amb una descripció d'una situació crítica des de molts punts de vista: sanitari, mediambiental, econòmic, social i polític.

D'una manera especial hi ha una descripció molt acurada dels efectes que ha tingut l'esclat de la pandèmia de la Covid-19 d'ençà dels inicis de l'any 2020. Un virus que "ha sotragat la convivència humana planetària i que suposarà un abans i un després en les relacions humanes i ens tots els àmbits de la vida individual i social".

Gelabert insisteix en la Ponència Marc en la necessitat de rompre el corrent

neoliberal i el seu greu impacte damunt el sistema capitalista. El neoliberalisme imperant permet que el poder econòmic estigui concentrat i, a la vegada, tenir sotmesa la majoria de la població mundial i moltes de les persones que prenen decisions polítiques.

Alerta també contra la normativa que restringeix llibertats fonamentals i drets individuals i col·lectius, a més de l'arribada de l'extrema dreta que ha instaurat el discurs de l'odi i de la confrontació. Davant aquests fets, cal apel·lar a la responsabilitat política que tenim com a membres d'una societat, d'un col·lectiu d'iguals, on hi ha necessitat de la gestió d'allò que és de totes i tots, gestió de la qual no ens podem desentendre.

A l'STEI Intersindical, com a sindicat sociopolític, tenim la nostra responsabilitat d'acció en l'entorn i hem de ser participants en la reversió necessària d'aquesta realitat descrita. La nostra acció sindical és una eina de transformació social. Només des d'una visió sociopolítica es podrà actuar de manera eficient en aquesta transformació social.

Cal fer efectives qüestions com la millora del finançament per part de l'Estat espanyol amb un Règim Especial de les Illes Balears, i exigir a aquest Govern balear d'esquerres que apliqui polítiques efectives de protecció del medi ambient, de justícia social, de serveis públics de qualitat, d'economia sostenible i de normalització lingüística.

En una segona part de la Ponència, el redactor es refereix al **paper de l'STEI Intersindical dins el sindicalisme a les Illes Balears**. L'STEI Intersindical està consolidat com la quarta força sindical en termes de representativitat en aquest àmbit, en un mapa sindical en què acaparen les dades més rellevants les centrals estatals, UGT i CCOO; i on també hi ha molts sindicats corporatius i d'empresa.

CCOO i UGT concentren el 69,6% dels representants de les Illes Balears. USO és la tercera força amb el 10,8% de representativitat. L'STEI Intersindical és la quarta amb el 4,5%. La normativa sindical, a partir de la Llei Orgànica de Llibertat Sindical, concedeix prerrogatives a les dues grans centrals estatals, per ser considerades les més representatives.

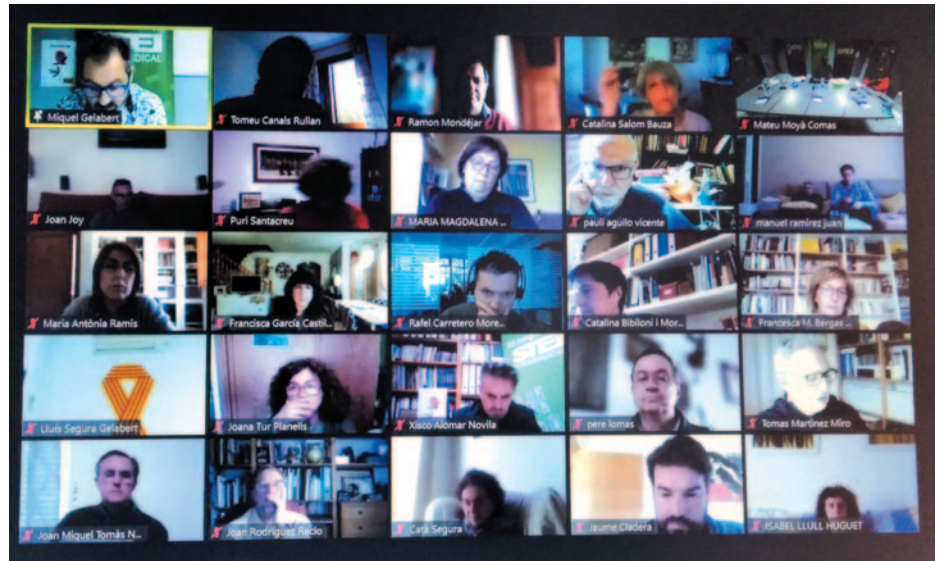
Segons Gelabert, el fet de no ser un sindicat corporatiu i de tenir un espai sindical propi i únic obre molt el camí de l' STEI Intersindical a recórrer; ja que és la Intersindical de les Illes Balears, una organització arrelada a les Illes, que és el nostre àmbit territorial sobirà. Cap altre sindicat reuneix aquestes qualitats.

La pandèmia de la Covid-19 ha trasbalsat el món laboral. Per això l'acció sindical de l' STEI Intersindical ha de servir com a eina de transformació social. Cal conèixer la situació sociopolítica de l'entorn i la situació social i laboral de cada sector en què es du a terme la tasca sindical. També és necessari tenir el convenciment que a través de l'acció sindical la nostra organització podrà contribuir a dur a terme aquesta transformació social.

La lluita del sindicat, per tant, ha d'abastar no només les reivindicacions laborals sinó també la defensa de les capes més desfavorides de la població i la recerca de la justícia social; per la millora de la nostra qualitat de vida i la reivindicació dels drets col·lectius i individuals, per la no discriminació per raó de gènere, d'orientació sexual i d'origen; per la defensa del territori i la sostenibilitat mediambiental, la nostra llengua i cultura, i per uns serveis públics de qualitat.

Gelabert es refereix també al caràcter internacionalista de l' STEI Intersindical, quan esmenta la incidència que té als països d'Amèrica Llatina i, d'una manera especial, a l'Amèrica Central i a d'altres indrets com el Marroc; amb projectes de cooperació i solidaritat en matèria educativa, sanitària i de serveis socials. Es té la convicció que la pobresa estructural de les majories és una violació dels drets humans, amb la idea de la solidaritat basada en l'extensió i el gaudi de tots els drets per a tothom des de l'equitat de gènere.

La Ponència destaca la importància de la formació i la preparació de les persones permanents sindicals i dels delegats als centres de treball, ja que cal potenciar la formació interna. Aquesta s'ha de complementar amb la informació, que ha de ser certa, rigorosa i actual. Cal saber tot el que fa el sindicat per a transmetre-ho en l'acció sindical.

En aquest sentit, s'ha de valorar la tasca de l'Escola de Formació i Mitjans Didàctics; ja que la formació interna i externa, així com també l'edició de material, són cabdals per a dur a terme les nostres visites als centres de feina.

La nostra realitat insular no ha de ser cap impediment per a compartir una acció sindical efectiva i constant en les quatre illes. S'han d'aplicar les mesures compensatòries adients i als àmbits en què pertoqui per a garantir l'acció sindical a Formentera, Eivissa i Menorca.

L'abast de la feina de l' STEI Intersindical ha d'anar més enllà de les persones actives en el món laboral, ja que cal garantir també un estat del benestar digne per a les persones jubilades. La tasca de la Secció de persones jubilades del sindicat s'ha de veure reflectida en la nostra acció sindical.

QUINS SÓN ELS TRETS ESPECÍFICS DE LA NOSTRA ACCIÓ SINDICAL?

Per a tots els sectors que presten serveis públics, hi ha un seguit de reivindicacions comunes que són les següents:

- Valoració de l'experiència professional en els processos selectius, amb l'objectiu de reduir la taxa de temporalitat dels contractes o nomenaments a les Administracions públiques.
- Dotació dels mitjans necessaris per a la correcta prestació dels serveis públics.

- Increment de les plantilles a la demanda real dels serveis.
- No a la privatització dels serveis.
- Augment del complement d'insularitat, com a mínim com el de les Illes Canàries.
- Jubilació parcial a partir dels 60 anys.
- Negociació del manteniment dels drets adquirits i de millores laborals, retributives i socials als àmbits on es requereixi.
- Avenç en la normalització de la llengua catalana en tots els àmbits de la nostra acció sindical.
- Compliment de la Llei de Prevenció de Riscos Laborals. Implementació d'una cultura preventiva per part de les Administracions i les empreses.
- Adaptació del mercat laboral a la possibilitat de conciliació personal i familiar.

La darrera part de la Ponència Marc d'Acció sindical recull un resum de la tasca duta a terme per cada una de les secretaries sectorials de l' STEI Intersindical, així com també dels objectius a assolir per als propers quatre anys. Els sectors que hi apareixen són: Sanitat, Administració Local, Administració Autonòmica, Ensenyament Privat-Concertat, Sector Educatiu 0-3 anys, Ensenyament Públic, Tercer Sector i Àmbit Privat. ■